

Kuudes sunnuntai loppiaisesta

Suuri Parantaja

Tämä sunnuntai päättää jouluaajan. Kasvua ja iloa ilmentävä havunoksa ja köynnös muuttuvat seuraavana sunnuntaina paastonajan orjantappuraksi. Kuudetta sunnuntaita loppiaisesta vietetään harvoin, koska se jää useimmiten pääsiäiskauden aloittavan sunnuntain alle. Sen aihe jäsentyy kuitenkin ehjästi loppiaisen aihepiiriin: Jumalan mahdikkuus tulee yhä väkevämmin esille Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa. Nyt hän herättää kuolleista Jairoksen tyttären ja parantaa verenvuodosta kärsivän naisen.

Profeetta Elia kutsuu seuraajansa Elisän kynnöspellolta. Pellolla on kaksitoista härkäparia, ja hän itse kyntää niistä viimeisellä. Elia kulkee Elisän ohitse ja heittää viittansa hänen hartioilleen. Näyttää siltä, ettei Elia siinä vaiheessa sano Elisalle yhtään sanaa. Tämä jättää härkänsä ja juoksee Elia perään ja pyytää vielä lupaa käydä suutelemassa isäänsä ja äitiään. Elia antaa hänelle siihen luvan; hyvästit on kuitenkin jätettävä nopeasti. Näin siksi, että Elia sanoo hänelle: Tiedäthän, mitä olen sinulle tehnyt. Elisa ymmärtää. Hänet on kutsuttu Israelin profeetaksi. Hän teurastaa härkäparinsa, ja juhla-aterialle osallistuu koko hänen työväkensä. Elia viitan kosketus kutsuu Elisän profeetan virkaan (1. Kun. 19:19-21).

Profeetta Jesaja vapisee temppelissä Jumalan kirkkauden edessä. Hän valittaa omia ja kansansa saastaisia huulia. Serafi ottaa pihdeillä alttarilta hiilen, koskettaa sillä Jesajan huulia ja lausuu: Sinun syllisyytesi on poissa ja syntisi sovitettu (Jes. 6:1-8).

Synagogan esimies Jairos heittäytyy Jeesuksen jalkoihin ja pyytää Häntä tulemaan ja parantamaan hänen kuolemaisillaan olevan tyttärensä. Herra Jeesus lähtee etenemään tungeksivan väkijoukon lävitse. Kiireinen kulkeminen keskeytyy yllättäen; tungosta hyväkseen käyttäen verenvuotoa kaksitoista vuotta sairastunut nainen tarttuu Hänen viittaansa saadakseen avun vaivaansa. Nainen ei Mooseksen lain mukaan (3. Moos. 15:25) olisi laisinkaan saanut olla mukana väentungoksessa. Siksi hän yrittää toimia salaa. Hän ottaa suuren riskin. Nainen työntyy tungoksen läpi, tarttuu viitan tupsuun ja parantuu siinä paikassa. Samalla hän kuitenkin paljastuu, koska Herra Jeesus tuntee, että Hänestä lähtee voimaa (Matt. 9 ja Mark. 5). Jeesuksen edessä on kaksi avun pyytäjää: Jairos tyttärensä tähden ja vaivastaan parantunut, nyt ilmituloaan hätäilevä, suorastaan vapiseva nainen. Hän ei salaa mitään Herralta Kristukselta ja saa kuulla Häneltä ihanat sanat: Tyttäreni, uskosi on parantanut sinut. Mene rauhassa, sinä olet päässyt vaivastasi.

Efraim Syyrialainen (k. 373 j.Kr.) pohtii tarkoin sitä, miten väkijoukon tungeksiva ja parannusta etsivän naisen kosketus Jeesukseen erosivat toisistaan. Hän

sanoo, että muut koskettivat vain Herran Jeesuksen ihmisyyttä, nainen Hänen jumaluuttaan. Siksi Herra paransi hänet niin kuin serafin hiili Jesajan. Kumpikin saa kuulla vapauttavan, riemullisen sanan: Syllisyytesi on poissa! Uskosi on sinut parantanut! Hiilessä ja viitassa he koskettavat Jumalaa.

Päivittäinen raamatunluku:

Ps. 126

Su: Saarn. 3:1-11, 2. Kor. 5:6-10, Matt. 9:18-26

Ma: 1. Kor. 15:35-44(-50)

Ti: Joh. 6:37-40

Ke: Job 19:25

To: Luuk. 20:27-40

Pe: Room. 6:3-11

La: 2. Kor. 5:1-10

Virsirukous:

Sinussa itse Jumala on tullut alas taivaasta lunastamaan ja päästämään ihmiset heidän synneistään. Siis, Jeesus Kristus, armahda, syntistä älä kadota, on turha lunastuksesi, jos ostamasi hukkuisi.

Kun muinoin nainen syntinen eteesi vaipui itkien, hän syntinsä sai anteeksi, teit, Herra, kaiken uudeksi. Ja vielä ristinpuultakin veit paratiisiin ryövärin, kun syntinsä hän tunnusti, sinua huusi avuksi.
277: 2,3